

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/64/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124010922
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7124010922.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov Margaréty Jurkovej Žoldákovovej a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. júla 2024, v trestnej veci proti A. B., odsúdeného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. 7PP/12/2024 zo dňa 26.04.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietla sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Mestský súd Košice uznesením sp. zn. 7PP/12/2024 zo dňa 26. apríla 2024 podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. XX/XX, C. D., t. č. F. G., H. XX o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T 49/2021 zo dňa 25.10.2021.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, odsúdený zahlásil sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí zákonným spôsobom vykonal dokazovanie, a to v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T 49/2021 zo dňa 25.10.2021.

Mestský súd nepochybil pokiaľ žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie v takej miere, ako to vyžaduje ustanovenie § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a navyše nie je možné od neho ani dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Súd prvého stupňa v tomto smere poukázal predovšetkým na závery hodnotenia osoby odsúdeného ústavom na výkon trestu, z ktorého je zrejmé, že dňom 26.04.2021 bol umiestňovacou komisiou umiestnený do oddielu výkonu trestu so stanovenou diferenciačnou skupinou „B“. Autority má snahu rešpektovať, k príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže sa správať slušne. Poriadok v osobných veciach má, hygienický štandard je v norme. Snaží sa vyhýbať konfliktom, vzťahové konflikty medzi

menovaným a ostatnými odsúdenými neboli zaznamenané. Od 20.05.2021 je pracovne zaradený. Vzťahy s vonkajším prostredím udržiava s otcom, matkou a dcérou len formou korešpondencie. Na plnení programu zaobchádzania sa odsúdený snaží participovať, ale program zaobchádzania však neplní z dôvodu evidovaného disciplinárneho trestu. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody bol dvakrát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 14.11.2022 za plnenie pracovných povinností a disciplinárne potrestaný bol jedenkrát dňa 19.07.2023. Správanie odsúdeného počas výkonu trestu možno preto charakterizovať ako bezproblémové, avšak bez hlbších pozitívnych osobnostných zmien. Záverom bolo vyslovené, že po zhodnotení všetkých rizikových faktorov je resocializačná prognóza u odsúdeného nepriaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti je vysoké, a preto ústav na výkon trestu odňatia slobody neodporúča podmiennečne prepustiť odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania aj nadriadený krajský súd uzatvára, že odsúdený pre pozitívne rozhodnutie o jeho žiadosti splnil len formálno-právnu podmienku, a to uplynutia zákonom stanovenej lehoty.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z dikcie vyššie citovaných ustanovení Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného splnenia troch podmienok, a to vykonanie zákonom stanovenej doby uloženého trestu, ďalej že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukazuje polepšenie a napokon od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž namieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv, a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitéj zákonom stanovenej dobe správval vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Nepochybil preto súd prvého stupňa, keď na podklade výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je dôvodný, nakoľko odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie a nie je možné od neho ani očakávať, že v budúcnosti povedie na slobode riadny život. Práve osoba odsúdeného s poukázaním na jeho doterajšiu kriminálnu minulosť nedáva do budúcnosti záruku nepáchania ďalšej trestnej činnosti.

Aj nadriadený krajský súd poukazuje, že odsúdený už bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, avšak ani tento výkon nebol postačujúci pre jeho nápravu, navyše nemožno prehliadnuť nekritický postoj

odsúdeného k jeho právoplatným rozhodnutiam súdov uznávajúcich jeho vinu. Odsúdený aj v rámci predmetného konania venoval hlavnú intenzitu zbavovania sa viny z predchádzajúceho odsúdenia.

Z uvedených dôvodov preto nadriadený krajský súd nevyhovel sťažnosti odsúdeného o podmienecne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a túto ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.